

pels senyors que havien intervingut en la fundació de l'entitat i d'altres personalitats significatives. D'aquesta manera, el citat Consell fou constituït pels senyors Francesc Cambó, Alexandre Cardunets, Pere Corominas, l'historiador i arxiver Agustí Duran i Sampere, Mn. Josep Gudiol i Cunill (conservador del Museu de Vic), Santiago Marco, el professor Francesc Martorell i Trullàs, el jurista Francesc Maspons, el polític i escriptor Lluís Nicolau d'Olwer, el mecenes i meteoròleg Rafael Patxot i Jubert, el polític i industrial Lluís Plandiura i Pou, el diplomàtic i historiador Eduard Toda i Güell, i l'advocat, polític i historiador Ferran Valls i Taberner, tots ells de reconegut prestigi¹⁸.

D'acord amb l'article 3r dels estatuts, per a la subscripció a l'entitat fou assenyalada la quota mínima d'1 pesseta mensual per als individus adherits i la de 5 pessetes per a les entitats i corporacions. Tanmateix, els pagaments es podien realitzar de forma mensual, trimestral o anual, tal com desitjés cada soci.

Pere Bosch i Gimpera, prehistoriador, president i ànima de l'entitat Amics de l'Art Vell. / Foto: Institut d'Estudis Catalans.

Ben aviat, l'associació ultrapassà les fronteres barcelonines i obtingué socis arreu de la geografia catalana. D'aquesta manera, ja en la sessió del 13 d'agost de 1929 foren aprovades les bases per al funcionament de Comitès Delegats a les poblacions catalanes que comptessin amb un nombre suficient de socis. Segons la mateixa entitat, aquests comitès “amb el temps haurien d'ésser els guàrdies amatents que AMICS DE L'ART VELL tingués escampats per a salvaguardar l'arqueologia de la nostra terra”¹⁹.

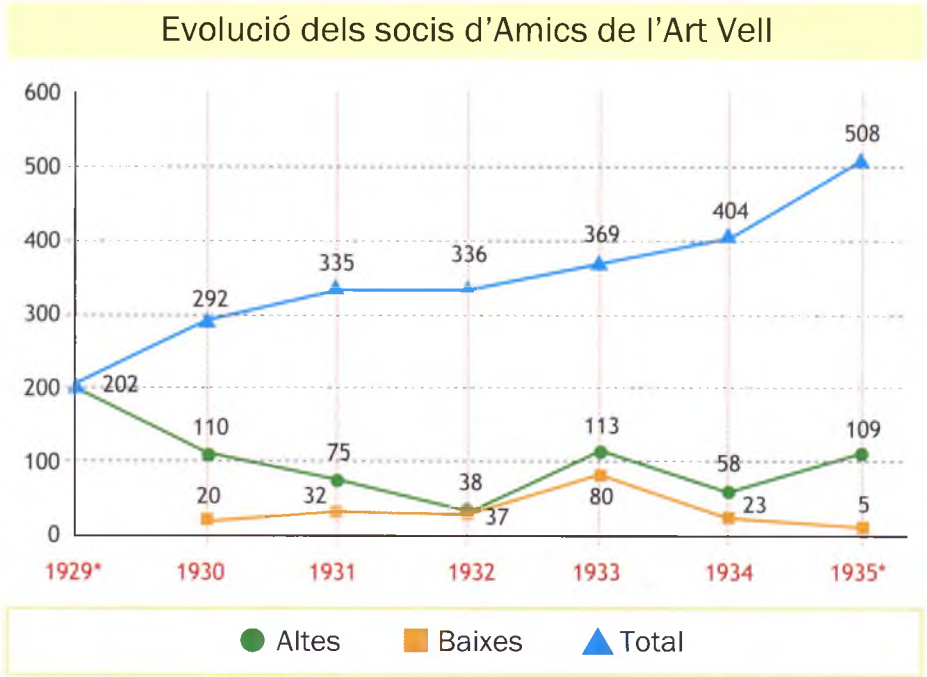
Els primers comitès delegats foren el de Girona i el de Santes Creus, fundats el maig de 1930, i abans d'acabar el mateix any es creà el de St. Feliu de Guíxols. L'any 1933 es fundà el comitè d'Igualada i l'any següent seguiren els de Figueres, Manresa, Arenys de Mar i l'Escala, per acabar el 1935 amb la fundació de les delegacions de la Seu d'Urgell, Sitges i Vilanova i la Geltrú²⁰.

En la junta general de 21 de juny de 1931 es procedí a la renovació de la meitat de càrrecs del Comitè de Direcció, decidint-se que els càrrecs a cessar eren els de tresorer, 2 vocals i secretari; després del cessament, es procedí a l'elecció de les persones que havien d'ocupar les vacants, obtenint el resultat següent: com a tresorer Joaquim Vilaseca, com a vocals Josep C. Serra i Ràfols i Joan Vila, i com a secretari fou reelegit Cèsar Martinell²¹. La presa de possessió dels nous càrrecs es féu 3 setmanes més tard, concretament el 14 de juliol.

El desembre de 1933 s'iniciaren els treballs preparatoris per a la reforma dels estatuts de l'entitat, reforma que fou discutida i aprovada el 25 de març de l'any següent i, un cop aprovada, fou registrada a la comissaria de policia el 24 de maig de 1934²².

Anteriorment, però, un fet havia motivat un cert malestar en el sí de l'associació. A les acaballes de 1931 l'oficial de secretaria, segurament per diferències amb el secretari Cèsar Martinell, causà desavinences i tibantors internes, tot iniciant una campanya de desprestigi vers el secretari que, fins i tot, va suposar un gran descens en el nombre de socis i un alentiment del creixement dels associats. Cèsar Martinell, que no volia perjudicar a l'entitat, posà el seu càrrec a disposició del Comitè de Direcció, però aquest rebutjà cessar-lo basant-se en el seu constant i positiu treball i motivà el cessament de l'oficial de secretaria. Aquesta fou la primera mesura que prengué la direcció de l'entitat, però, per a contrarestar la campanya de desprestigi i la mala imatge que planava sobre l'associació, en la sessió de 22 de gener de 1934 aprovà la creació de la Comissió d'Iniciativa, Propaganda i Divulgació, la qual perseguia com a finalitat intensificar i divulgar la tasca de l'entitat. A partir de llavors, les altes de socis augmentaren i les baixes disminuïren.

Com es pot veure en el gràfic, vers l'equador de juny de 1935 el número de socis era de 508; no obstant això, des de l'associació es va destacar que era “una quantitat apreciable, però petita encara per la tasca restauradora i de divulgació cultural que es proposa l'Entitat”²³.

*El valor de 1929 comprèn des de la fundació de l'associació (maig) fins al desembre; el de 1935 és el còmput de socis fins al juny, quan es redactà la Memòria.